

Aftale om en reform af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse

Der er den 27. maj 2025 indgået en aftale mellem Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Moderaterne, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet om en reform af den samlede vederlæggelse af fremtidige folketingsmedlemmer og ministre med afsæt i Vederlagskommissionens anbefalinger fra 2016. Flere af kommissionens anbefalinger fraviges dog til fordel for en samlet set mere enkel og mindre gunstig ordning.

Den nye ordning skønnes på sigt at indebære besparelser på 20 pct. i forhold til den nuværende ordning for folketingsmedlemmer og ministre.

Grundtanken i en ny ordning er, at vederlæggelsen – som foreslået af Vederlagskommissionen – primært skal finde sted, mens politikerne varetager deres hverv frem for senere i form af eftervederlags- og pensionsydelse. Desuden skal vederlæggelsen være mere tidssvarende og gennemsigtig og så vidt muligt svarende til de vilkår, som gælder for overenskomstansatte på arbejdsmarkedet. Ordningen tager således afsæt i Vederlagskommissionens principper, men går skridtet videre ved at reducere eftervederlagsperioden yderligere og indføre en mindre gunstig pensionsordning for ministre, end hvad kommissionen foreslog.

Ordningen vil gælde for fremtidens politikere og dermed ikke for tidligere og nuværende politikere. De nye regler for vederlæggelsen vil derfor udelukkende gælde for dem, der efter det førstkommande folketingsvalg enten for første gang vælges som medlem af Folketinget uden tidligere at have været minister eller for første gang udnævnes til minister uden tidligere at have været medlem af Folketinget. Dermed sikres det, at nuværende politikere, der har optjent pensionsrettigheder efter reglerne for tjenestemandspension, ikke begunstiges ved tillige at blive omfattet af den nye pensionsordning, som ellers foreslået af Vederlagskommissionen.

Den eksisterende ordning vil således blive ved med at gælde for nuværende og tidligere folketingsmedlemmer og ministre, også selv om de på et senere tidspunkt (gen)indtræder i et af de politiske hverv. Det gælder for alle, der enten nu eller på et tidligere tidspunkt – også kortvarigt – har varetaget blot et af de to hverv, herunder et nuværende folketingsmedlem, der efter et valg udnævnes til minister for første gang, eller en tidligere minister, der ikke har været medlem af Folketinget, og som senere vælges til medlem af Folketinget. Det gælder tilsvarende for en stedfortræder, der har

været indkaldt som midlertidigt folketingsmedlem under et andet medlems orlov uanset orlovens længde. Alle, der på et tidspunkt har modtaget vederlag på den gamle ordning som midlertidigt eller ordinært folketingsmedlem eller som minister, forbliver således på den gamle ordning. For en nærmere beskrivelse af målgruppen for den nye ordning henvises til afsnit 2 nedenfor.

Reformen forventes at medføre besparelser fra omkring år 2075 og indebære en årlig besparelse på 30 mio. kr., når den er fuldt indfaset omkring år 2090, jf. afsnit 3 om de økonomiske konsekvenser. For størstedelen af folketingsmedlemmer og næsten alle ministre forventes reformen over et livsforløb at indebære en lavere indkomst sammenholdt med den nuværende ordning. Den nye ordning er således samlet set en mindre gunstig ordning end den nuværende ordning. Konsekvenserne vil dog variere betydeligt afhængig af en række individuelle forhold.

Endvidere lægges op til en ændring af barselsreglerne for nuværende og fremtidige folketingsmedlemmer, så vilkårene for alle folketingsmedlemmer i videst muligt omfang svarer til de vilkår, som gælder på arbejdsmarkedet.

Ændringerne er opsummeret i tabel 1 og nærmere beskrevet i afsnit 1 nedenfor.

Tabel 1. Opsummering af de aftalte ændringer af fremtidige folketingsmedlemmers og ministres vederlæggelse

Væsentligste ændringer i forhold til den nuværende ordning	
1.1. Vederlag og omkostningstillæg	Vederlaget til folketingsmedlemmer hæves til gennemsnitslønnen for chefer i lønramme 38 i staten (afdelingschefer m.v.). Vederlaget til almindelige ministre, finans- og udenrigsministeren og den minister, der er nr. 2 i statsrådsrækkefølgen, samt statsministeren, hæves til et spænd mellem gennemsnitslønnen for chefer i lønramme 41 til 42+ i centraladministrationen (departementschefer). Det skattefrie omkostningstillæg til folketingsmedlemmer og ministre afskaffes. For folketingsmedlemmer valgt i Grønland og på Færøerne omdannes en mindre del af omkostningstillægget dog til et skattepligtigt tillæg. Vederlagene reguleres årligt på baggrund af den faktiske lønudvikling på det offentlige arbejdsmarked.

1.2. Eftervederlag	Eftervederlag kan maksimalt ydes i 12 måneder i stedet for som i dag 24 måneder til folketingsmedlemmer og 36 måneder til ministre. Mindsteperioden for eftervederlag til folketingsmedlemmer og ministre forkortes fra 6 måneder til 3 måneder. Den fulde ret til eftervederlag optjenes efter 3 års sammenhængende funktionstid. Der foretages modregning i hele eftervederlaget for folketingsmedlemmer og ministre på samme måde, som allerede gælder for ministre.
1.3. Pension	Pensionsordningen til folketingsmedlemmer og ministre ændres fra en tjenestemandspension til en bidragsdefineret arbejdsmarkedspension. Folketingsmedlemmer og ministre modtager et pensionsbidrag på 18,07 pct. af vederlaget svarende til akademikere i staten, der indbetales til den pågældendes pensionskasse.
1.4. Barsels- og forældreorlov m.v.	En arbejdsgruppe under Folketingets Administration med teknisk bistand fra Beskæftigelsesministeriet og Medarbejder- og Kompetencestyrelsen udarbejder forslag til en ny ordning for barsels- og forældreorlov m.v. til folketingsmedlemmer, der i videst muligt omfang svarer til de almindelige vilkår, som gælder på arbejdsmarkedet for statsansatte.

De økonomiske konsekvenser af reformen er opsummeret i tabel 2 og uddybet i afsnit 3.

Tabel 2. Økonomiske konsekvenser af en vederlagsreform

Ændring i disponibel livsindkomst opgjort pr. år i hvervet (efter skat) for omtrent gennemsnitlige folketingsmedlemmer og ministre	
Folketingsmedlem valgt i Danmark	-81.000 kr.
Folketingsmedlem valgt i Grønland eller på Færøerne	-81.000 kr.
Almindelig minister	-536.000 kr.
Finansminister m.fl.	-475.000 kr.
Statsminister (Folketingets formand)	-464.000 kr.
Samlede økonomiske konsekvenser	
Besparelser pr. år fuldt indfaset	30 mio. kr.
Besparelser i pct. af samlede udgifter til vederlæggelse	20 pct.

1. Aftalens ændringer af fremtidige politikeres vederlæggelse

1.1. Vederlag og omkostningstillæg

Vederlaget til folketingsmedlemmer hæves til gennemsnitslønnen for chefer i staten i lønramme 38 (afdelingschefer m.v.). Det indebærer en forhøjelse af vederlaget fra 785.000 kr. til 1.080.000 kr. årligt, der skal ses i lyset af de forringelser, der samtidig gennemføres i omkostningstillæg, eftervederlag og pension.

Vederlaget til almindelige ministre hæves til gennemsnitslønnen for chefer i centraladministrationen i lønramme 41 (departementschefer) svarende til en stigning fra 1.536.000 kr. til 2.016.000 kr. årligt. For finansministeren, udenrigsministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, hæves vederlaget til midt imellem gennemsnitslønnen for chefer i centraladministrationen i lønramme 41 og 42+ (departementschefer) svarende til en stigning fra 1.690.000 kr. til 2.248.000 kr. årligt. For statsministeren og Folketingets formand hæves vederlaget til gennemsnitslønnen for chefer i centraladministrationen i lønramme 42+ svarende til en stigning fra 1.920.000 kr. til 2.481.000 kr. årligt.

Forhøjelsen af vederlagsniveauerne skal ses i sammenhæng med, at det skattefrie omkostningstillæg, der ydes til ministre og folketingsmedlemmer valgt i Danmark på 72.000 kr., samtidig afskaffes. Ændringen følger anbefalingen fra Vederlagskommissionen, der i sin rapport argumenterer for, at tillægget har fået karakter af vederlag. Omregnet til skattepligtig indkomst har det nuværende omkostningstillæg en værdi på 163.000 kr. før skat for folketingsmedlemmer valgt i Danmark og på 166.000 kr. før skat for ministre.

Omkostningstillægget skal derfor reelt tillægges de nuværende vederlagsniveauer. Med ændringen i vederlag og omkostningstillæg vil det samlede vederlag for folketingsmedlemmer valgt i Danmark derfor reelt blive forhøjet fra 948.000 kr. til 1.080.000 kr. årligt og ikke fra 785.000 kr. til 1.080.000 kr. For almindelige ministre hæves det samlede vederlag reelt fra 1.702.000 kr. til 2.016.000 kr. For finansministeren, udenrigsministeren og den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, hæves det samlede vederlag reelt fra 1.856.000 kr. til 2.248.000 kr. årligt. For statsministeren og Folketingets formand hæves det samlede vederlag reelt fra 2.086.000 kr. til 2.481.000 kr. årligt.

Endvidere afskaffes det forhøjede skattefrie omkostningstillæg for folketingsmedlemmer valgt i Grønland og på Færøerne på 96.000 kr., der svarer til en omregnet skattepligtig indkomst på 218.000 kr. om året. En mindre del af omkostningstillægget omdannes dog til et særligt skattepligtigt tillæg til medlemmer valgt i Grønland og på Færøerne på 53.000 kr. årligt før skat. Tillægget svarer til den særlige forhøjelse af det nuværende omkostningstillæg, som tildeles medlemmer valgt i Grønland og på Færøerne, og har til formål at kompensere for forskelle i leveomkostninger mellem medlemmer valgt i Danmark og medlemmer valgt i Grønland og på Færøerne. Tillægget er ikke pensionsgivende.

Vederlag og omkostningstillæg ovenfor er angivet i et beregnet 2025-niveau, jf. afsnit 3.

Den løbende regulering af vederlagene foretages på baggrund af den faktiske lønudvikling på det offentlige arbejdsmarked. Reguleringen vil følge samme princip som den nuværende reguleringsordning for fuldtidspolitikere, men vil blive baseret på Danmarks Statistiks standardberegnedede lønindeks for det samlede offentlige arbejdsmarked i stedet for som i dag et uvægtet gennemsnit af lønudviklingen i Danmarks Statistiks implicitte lønindeks på henholdsvis det statslige samt det kommunale og regionale arbejdsmarked.

Det særlige skattepligtige tillæg til folketingsmedlemmer valgt i Grønland og på Færøerne reguleres på samme måde som vederlag.

1.2. Eftervederlag

Den periode, hvori der kan ydes eftervederlag, forkortes i et videre omfang end foreslået af Vederlagskommissionen. For både folketingsmedlemmer og ministre gives der mulighed for eftervederlag i maksimalt 12 måneder i stedet for som i dag henholdsvis 24 og 36 måneder.

For folketingsmedlemmer og ministre reduceres mindsteperioden for eftervederlag fra 6 til 3 måneder.

Der er således tale om en markant forkortelse af eftervederlagsperioden i forhold til de nugældende regler.

Det indebærer, at folketingsmedlemmer og ministre, når de tiltræder hvervet, automatisk opnår ret til 3 måneders eftervederlag. Efter at have varetaget hvervet i 1 helt år opnås ret til eftervederlag i 6 måneder, efter 2 hele år opnås ret til eftervederlag i 9 måneder og efter 3 hele år opnås ret til eftervederlag i 12 måneder. Der optjenes efter dette tidspunkt ikke yderligere ret til eftervederlag. Fuld ret til eftervederlag opnås således efter 3 år i hvervet for begge hverv.

Bundgrænsen for modregning af indtægter op til 171.000 kr. (2025-niveau), der gælder for folketingsmedlemmer det første år af eftervederlagsperioden, afskaffes, så der både for folketingsmedlemmer og ministre skal ske modregning i hele eftervederlaget.

Aftalepartierne ser et klart behov for en opstramning af modregningsreglerne, så muligheden fjernes for at lade indtægter i eftervederlagsperioden indgå i en enkeltmandsvirksomhed uden modregning, hvilket gør det muligt at få dem udbetalt, når der ikke længere udbetales eftervederlag. Aftalepartierne er samtidig enige om, at en sådan ændring ikke må begrænse mulighederne for, at politikere i eftervederlagsperioden kan drive selvstændig erhvervsvirksomhed. Aftalepartierne opfordrer på denne baggrund Folketinget og regeringen til i forbindelse med implementeringen af aftalen nøje at overveje, om der kan findes en model, der balancerer disse modstående hensyn.

1.3. Pension

Med aftalen indføres en bidragsfinansieret arbejdsmarkedspensionsordning for folketingsmedlemmer og ministre i stedet for den nuværende ordning baseret på reglerne om tjenestemandspension.

For folketingsmedlemmer og ministre indbetales til pension for hver måned, hvervet varetages. Det gælder også for stedfortrædere, som indtræder i Folketinget som midlertidige medlemmer under et andet medlems orlov. Der indbetales ikke pensionsbidrag i eftervederlagsperioden. Det er svarende til i dag, hvor der ikke optjenes ret til pension i eftervederlagsperioden.

Pensionsbidraget udgør en procentsats på 18,07 pct. af det faktisk ydede vederlag for hvervet som folketingsmedlem og minister. Vederlagskommissionens forslag om en forhøjet pensionsbidragssats på 25 pct. til ministre fraviges dermed til fordel for en ensartet pensionsbidragssats for begge politiske hverv, der ligger på niveau med pensionsbidraget for akademikere i staten. Pensionsbidraget reguleres i takt med ændringer i pensionsbidragssatsen for akademikere i staten.

Pensionsbidraget indbetales til det pensionsinstitut, som folketingsmedlemmet eller ministeren selv vælger. For at skabe størst mulig fleksibilitet for den enkelte skal indholdet af pensionsdækningen alene reguleres af pensionsbeskatningslovgivningen samt derudover indeholde en tilbagekøbsklausul, så pensionen ikke kan tilbagekøbes i utide og samtidig beskyttes mod kreditorforfølgning. Den pågældende vil kunne tilvælge etablering af ægtefælle- eller samleverpension og børnepension, hvis pensionsinstituttet tilbyder disse pensionsprodukter. Pensionsinstitutterne vil ikke være forpligtet til at optage folketingsmedlemmer og ministre, og der vil derfor skulle tages stilling til, om der skal indgås en aftale med et pensionsinstitut om garanteret optag af politikere, der måtte ønske det.

1.4. Barsels- og forældreorlov m.v.

Aftalepartierne er enige om, at der for både nuværende og fremtidige folketingsmedlemmer skal ske en ændring af reglerne for barsels- og forældreorlov, der er ude af trit med de vilkår, der gælder på det almindelige arbejdsmarked. Det er afgørende for aftalepartierne, at reglerne for alle folketingsmedlemmer i videst muligt omfang svarer til de almindelige vilkår på arbejdsmarkedet for statsansatte med de enkeltstående undtagelser, der er nødvendige af hensyn til Folketingets funktionsdygtighed. Særligt vil reglerne skulle tage hensyn til, at en fleksibel opdeling af orlov ikke bliver til hinder for, at der kan indkaldes stedfortrædere som midlertidige medlemmer i korte orlovsperioder. Aftalepartierne har taget initiativ til at få nedsat en arbejdsgruppe under Folketingets Administration med teknisk bistand fra Beskæftigelsesministeriet og Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, der senest 1. september 2025 udarbejder forslag til en ny ordning for barsels- og forældreorlov m.v. til folketingsmedlemmer. Arbejdsgruppen skal i sit arbejde tillige overveje spørgsmål om sorgorlov og orlov ved pasning af alvorligt syge børn m.v. Arbejdsgruppens forslag fremlægges for aftalepartierne med henblik på særskilte politiske forhandlinger.

2. Gennemførelse af ændringerne/ikrafttræden

Aftalen om vederlæggelsen af fremtidige folketingsmedlemmer og ministre og nye barselsregler for folketingsmedlemmer udgør en samlet omlægning af vilkårene for de to hverv.

Den nye ordning for vederlæggelsen gennemføres ved en ændring af lov om valg til Folketinget og lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Ordningen skal alene gælde for de folketingsmedlemmer og ministre, der for første gang vælges til Folketinget uden tidligere at have været minister eller udnævnes til minister uden tidligere at have været medlem af Folketinget. Ordningen vil omfatte de politikere, der vælges eller udnævnes for første gang efter det førstkommande folketingsvalg på det tidspunkt, hvor lovændringerne er trådt i kraft.

De nuværende regler for den samlede vederlæggelse vil således fortsat gælde for nuværende folketingsmedlemmer og ministre, der – også kortvarigt – har varetaget det ene eller begge hverv inden det førstkommande folketingsvalg, efter lovændringerne er trådt i kraft. Såfremt tidligere folketingsmedlemmer og ministre skulle genindtræde i et af hvervene, vil de fortsat være omfattet af de nugældende regler. Man kan således ikke være omfattet af begge regelsæt, ligesom tidligere eller nuværende folketingsmedlemmer og ministre ikke kan vælge at skifte over til det nye regelsæt. Det nye regelsæt gælder derfor alene for de folketingsmedlemmer og ministre, der for første gang vælges og udpeges efter det førstkommande folketingsvalg, efter lovændringerne er trådt i kraft.

Det vil med den nye ordning, som foreslået af Vederlagskommissionen, være pligt-mæssigt for folketingsmedlemmer og ministre at modtage vederlag, eftervederlag og pension. Det vil derfor ikke fremover, som det er tilfældet i dag, være muligt at frasige sig dele af den samlede vederlæggelse.

Vederlagene til fremtidige folketingsmedlemmer og ministre vil teknisk blive omregnet til et afrundet grundbeløb som udgangspunkt for fremtidige reguleringer.

Alle ydelser på den nye ordning er skattepligtige.

Den nye ordning for barsels- og forældreorlov m.v. for nuværende og fremtidige folketingsmedlemmer gennemføres ved ændringer i den relevante lovgivning, herunder Folketingets forretningsorden.

Det er ikke hensigten med aftalen at ændre på vederlæggelsen af andre end folketingsmedlemmer og ministre, og aftalepartierne opfordrer derfor Folketinget og regeringen til at vurdere de fornødne tilpasninger i vilkårene for andre hverv og stillinger, som i dag er knyttet op på de nuværende regler om vederlæggelsen af folketingsmedlemmer og ministre. Det gælder f.eks. for Folketingets ombudsmand, der har ret til eftervederlag og pension efter de regler, der i dag gælder for ministre, og ministres særlige rådgivere, hvis løn ydes inden for en ramme af 60-90 pct. af den pågældende ministers vederlag. Tilsvarende er elementer af vederlæggelsen af statsrevisorerne knyttet op på reglerne for folketingsmedlemmer.

3. Økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser forbundet med reformen vil for det enkelte folketingsmedlem og den enkelte minister variere betragteligt afhængig af en række individuelle forhold, herunder f.eks. hvornår de indtræder i det politiske hverv, hvor længe hvervet varetages, hvornår de går på pension, og hvor længe de modtager pension.

For et omtrent gennemsnitligt folketingsmedlem valgt i Danmark, der vælges første gang som 40-årig, og som varetager hvervet i 9 år, vil reformen indebære en nedgang i disponibel livsindkomst på 81.000 kr. (efter skat) opgjort pr. år i Folketinget, når værdien af vederlag, omkostningstillæg, eftervederlag og pension indregnes.

For en omtrent gennemsnitlig almindelig minister, der samtidig er medlem af Folketinget og udnævnes som 44-årig og varetager begge hverv i 4 år, vil reformen medføre en nedgang i disponibel livsindkomst på 536.000 kr. (efter skat) opgjort pr. år som minister, når værdien af vederlag, omkostningstillæg, eftervederlag og pension indregnes.

For størstedelen af folketingsmedlemmer og næsten alle ministre forventes reformen over et livsforløb at indebære en lavere indkomst sammenholdt med den nuværende ordning. For en lille andel af navnlig folketingsmedlemmer valgt relativt sent i livet og med lang funktionstid vil ordningen være neutral eller indebære en højere livsindkomst sammenlignet med den nuværende ordning.

Reformen forventes at medføre besparelser fra omkring år 2075 og indebære en samlet besparelse på 30 mio. kr. om året, når den er fuldt indfaset omkring år 2090. Det svarer til en skønnet besparelse på 20 pct. i den samlede vederlæggelse af folketingsmedlemmer og ministre i forhold til den nuværende ordning.

På kort og mellemlang sigt vil der være tale om merudgifter på op til ca. 35 mio. kr. om året som følge af indfasning af den nye ordning. Det skyldes navnlig en fremrykning af udgifter til pension på den nye ordning, idet udgifterne afholdes, mens hvervet varetages og ikke først i pensionsalderen, som det er tilfældet under den nuværende ordning. Merudgifterne på kort og mellemlang sigt skyldes således primært en teknisk ændring af tidspunktet for de offentlige udgifter til pensionsordningen. De økonomiske konsekvenser afhænger bl.a. af sammensætningen af Folketinget og regeringen i fremtiden og er behæftet med usikkerhed.

De aktuelle satser for vederlag for folketingsmedlemmer og ministre pr. 1. april 2025 afviger fra vederlagsniveauerne i denne aftale. Forskellen skyldes primært, at vederlaget i denne aftale opgøres over hele året. Pr. 1. april 2025 er der sket en regulering af vederlaget til folketingsmedlemmer og ministre. Vederlaget for hele året består således af én vederlagssats i de første 3 måneder af året, som er lidt lavere end det aktuelle niveau, og en anden vederlagssats i de sidste 9 måneder af året, som er den aktuelt gældende højere sats.

Beregning af de økonomiske konsekvenser af reformen følger Finansministeriets sædvanlige praksis.

Tabel 3 nedenfor viser de samlede økonomiske konsekvenser af reformen.

Tabel 3. Samlede økonomiske konsekvenser ved en reform af vederlæggelsen for fremtidige folketingsmedlemmer og ministre (afrundet til nærmeste 5 mio. kr.)

Økonomiske konsekvenser af en vederlagsreform med virkning efter førstkom-mende folketingsvalg (negative tal er udtryk for merudgifter og positive tal udtryk for besparelser)								
Mio. kr. (2025-niveau)	2032	2043	2054	2065	2077	2088	Fuldt indfaset (omkring 2090)	Samlet sum over perioden (varig virk- ning)
Vederlag	-5	-10	-15	-15	-15	-15	-15	
Eftervederlag	0	0	5	5	5	0	5	
Pension	-15	-30	-20	-5	20	40	40	
I alt (samlet besparelse)	-20	-35	-25	-15	5	30	30	10

Kilde: Beregninger af de økonomiske konsekvenser af reformen er foretaget af en arbejdsgruppe vedrørende politikeres vederlæggelse med deltagelse af Folketingets Administration, Finansministeriet og Medarbejder- og Kompetencestyrelsen.

Anmærkning: De økonomiske konsekvenser er beregnet på baggrund af de angivne beløb for vederlag og omkostningstillæg ovenfor, som afspejler den samlede vederlæggelse for 2026 baseret på fremskrevne satser efter gældende regler, hvorefter de er reguleret til 2025-niveau. De pågældende år er valgt for at vise de økonomiske konsekvenser af reformen under hensyntagen til bl.a. skiftende valgperioder. På grund af afrunding stemmer summen af delelementerne ikke overens med totalen i 2043, 2054, 2077 og 2088.